ছূৰা - ৮

যুদ্ধত লব্ধ ধনসম্পদ

(আল আনফাল : ১)

মদীনাত অৱতীৰ্ণ

আল্লাহৰ নাম লৈ, যিজন ৰহমান, ৰহীম

পৰিচ্ছেদ - ১

১ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) সিহঁতে তোমাক যুদ্ধৰ বাবে সংগৃহীত ধন-সম্পদ সম্বন্ধে সুধিছে। তুমি কোৱা— “যুদ্ধৰ বাবে সংগৃহীত সম্পত্তি আল্লাহ আৰু ৰছূলৰ কাৰণে (যাতে ধৰ্মপ্ৰচাৰৰ আৰু মুছলিমৰ প্ৰতিৰক্ষাৰ কাৰণে সেইবিলাক খৰচ কৰা হয়)। গতিকে আল্লাহকে তোমালোকে ভয়-ভক্তি কৰা, আৰু তোমালোকৰ নিজৰ মাজত সদ্ভাৱ স্থাপন কৰা; আৰু আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছূলক মানি চলা যদি তোমালোক (খাঁটি) মুমিন হোৱা।”

২ মুমিনতো প্ৰকৃততে সেইসকলেই যিসকলৰ হৃদয় ভয়ত কঁপি উঠে যেতিয়া আল্লাহৰ কথা কোৱা হয়, আৰু যেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰত তেওঁৰ বাণীসমূহ পাঠ কৰা হয় তেতিয়া সেইটোৱে তেওঁলোকৰ ধৰ্মবিশ্বাস বঢ়াই দিয়ে, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওপৰতেই তেওঁলোকে নিৰ্ভৰ কৰে,—

৩ যিসকলে নামায কায়েম কৰে, আৰু আমি তেওঁলোকক যি ৰিযেক দিছো তাৰ পৰা তেওঁলোকে খৰচ কৰি থাকে।

৪ সেইসকল নিজেই হৈছে সঁচাকৈয়ে মুমিন। তেওঁলোকৰ কাৰণে ৰৈছে তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰত মৰ্যাদাৰ স্তৰসমূহ, আৰু (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণ আৰু সন্মানজনক জীৱিকা;

৫ যেনেকৈ,— তোমাৰ প্ৰভুৱে তোমাক তোমাৰ (মদীনাৰ) বাৰী-ঘৰৰ পৰা ওলাই আনিলে সত্যৰ সৈতে (যেতিয়া মক্কাৰ পৰা এহেজাৰ সুদক্ষ কুৰাইশ্ব বাহিনীয়ে তোমালোকক ধ্বংস কৰিবলৈ মদীনাৰ নিকটৱৰ্তী বদৰ এলাকালৈ আগুৱাই আহিছিল, আৰু তুমি ল'ৰা-বুঢ়া মিলি মাত্ৰ ৩১৩ জন মুছলিমক লৈ আত্মৰক্ষাৰ কাৰণে ওলাইছিলা), যদিও মুমিনসকলৰ মাজৰ এটা দল (যুদ্ধত জপিয়াই পৰিবলৈ) অৱশ্যেই আছিল বিৰূপভাৱাপন্ন।

৬ সিহঁতে (—অবিশ্বাসীগোষ্ঠীয়ে) তোমাৰ লগত সত্য সম্পৰ্কে বিতৰ্ক কৰিছিল সেইটো সুস্পষ্ট হোৱাৰ পিচতো, যেন সিহঁত (ইছলাম ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিবলৈ গ'লে) মৃত্যুৰ ফালে ধাবিত হৈছিল, আৰু সিহঁতে (নিজ কৰ্তব্য বুজিব নোৱাৰি ভেবাচেকা লাগি) চাইয়েই ৰৈছিল।

৭ আৰু স্মৰণ কৰা! আল্লাহে তোমালোকক প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলে (শত্ৰুপক্ষীয়) দুই দলৰ এটিৰ সম্বন্ধে যিটো (যুদ্ধৰ কাৰণে) তোমালোকৰ হ'ব (যেনে, এফালে আৰু চুফিয়ানৰ নেতৃত্বত মুছলিমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ খৰচা বহনৰ কাৰণে অৰ্থোপাজন কৰি চিৰিয়াৰ পৰা মক্কাৰ পথত অহা ৭০ জন ব্যৱসায়ীৰ এটি নিৰস্ত্ৰ কাফেলা, আৰু আনফালে মক্কাৰ পৰা মদীনাৰ পথত যুদ্ধাৰ্থে অহা কুৰাইশ্বৰ এহাজাৰ জন সৈন্যৰ সশস্ত্ৰ বাহিনী), আৰু তোমালোকে বিচাৰিছিলা যি (দলটো) অস্ত্ৰ সজ্জিত নহয় সেইটো তোমালোকৰ হওক, অথচ আল্লাহে বিচাৰিছিলে যেন সত্য (অৰ্থাৎ ইছলাম প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰাৰ ভৱিষ্যৎবাণী) সত্যপ্ৰতিপন্ন হয় তেওঁৰ বাণীৰ (প্ৰতিপাদনৰ) দ্বাৰা, আৰু যেন তেওঁ অবিশ্বাসীবিলাকৰ শিপা কাটি দিয়ে (সিহঁতক সমূলে উৎখাটিত কৰি),—

৮ যেন তেওঁ সত্যক সত্য প্ৰতিপন্ন কৰে আৰু মিছাক বাতিল কৰি দিয়ে, যদিও অপৰাধীবিলাকে সেইটো অপছন্দ কৰে।

৯ স্মৰণ কৰা! তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ সাহায্য প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলা, সেইকাৰণে তেওঁ তোমালোকৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনাইছিল (এইবুলি)— “মই নিশ্চয় তোমালোকক সাহায্য কৰিম অক্ষুণ্ণ পৰম্পৰাত আগত ফিৰিশ্বতাসকলৰ এহেজাৰজন দি।”

১০ আৰু আল্লাহে (ফিৰিশ্বতা পঠোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি) এইটো কৰা নাই (একমাত্ৰ) সুসংবাদদিয়াৰ বাহিৰে, আৰু যেন ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ হৃদয়ে প্ৰশান্তি লাভ কৰে, আৰু সাহায্যতো নাহে (কেৱলমাত্ৰ) আল্লাহৰ ওচৰৰ পৰা ব্যতিৰেকে। নিসন্দেহে আল্লাহ হৈছে মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

পৰিচ্ছেদ - ২

১১ স্মৰণ কৰা! তেওঁ তোমালোকৰ ওপৰত (উদ্বিগ্নতাৰ) প্ৰশমন আনিছিলে তেওঁৰ তৰফৰ পৰা (নিৰাপত্তাদানৰ) স্বস্তিৰূপে, আৰু তেওঁ তোমালোকৰ ওপৰত আকাশৰ পৰা বৰ্ষণ কৰিলে বৃষ্টি, যেন তেওঁ ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকক (পানীৰ কষ্ট আৰু অমঙ্গলৰ আশংকা ধুই-মচি) পৰিষ্কাৰ

কৰিব পাৰে, আৰু যেন তোমালোকৰ পৰা দূৰ কৰিব পাৰে চয়তানৰ লেতেৰামি (যথা তোমালোকৰ মন দুৰ্বল কৰাৰ চয়তানী প্ৰচেষ্টা), আৰু যেন তেওঁ তোমালোকৰ অন্তৰত (আল্লাহৰ সাহায্যসম্বন্ধে দৃঢ়প্ৰত্যয় জন্মাই) বলসঞ্চাৰ কৰিব পাৰে, আৰু যেন ইয়াৰ দ্বাৰা (নৰম বালি তিতাই দি তোমালোকৰ) পদক্ষেপ সুদৃঢ় কৰিব পাৰে।

১২ স্মৰণ কৰা! তোমাৰ প্ৰভুৱে ফিৰিশ্বতাসকলৰ ওচৰত প্ৰেৰণা দিলে (এইবুলি)— "মই নিশ্চয় তোমালোকৰ লগত আছো, কাজেই যিসকলে ঈমান আনিছে তেওঁলোকক (অসুবিধা-অক্ষমতা দূৰ কৰি) সুপ্ৰতিষ্ঠিত কৰা। মই অচিৰেই সিহঁতৰ অন্তৰত ভীতিৰ সঞ্চাৰ কৰিম যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে, এতেকে (হে যুদ্ধৰত বিশ্বাসীসকল! শত্ৰুবোৰৰ) ডিঙিৰ ওপৰত আঘাত কৰা আৰু সিহঁতৰ পৰা প্ৰত্যেক প্ৰত্যঙ্গ কাটি পেলোৱা (যাতে বিকলাংগ হৈ সিহঁতে মুছলিমৰ বিৰুদ্ধে ভৱিষ্যতে অস্ত্ৰধাৰণ কৰিব নোৱাৰে)।"

১৩ এইটো এই কাৰণে যে সিহঁতে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছুলৰ বিৰোধিতা কৰে; আৰু যি কোনোবাই আল্লাহ আৰু ৰছুলৰ বিৰুদ্ধে থিয় দিয়ে— (সিহঁতে মনত ৰাখক) আল্লাহ তেন্তে নিশ্চয় শাস্তিদানত কঠোৰ।

১৪ (সিহঁতক কোৱা হ'ব—) "এয়ে তোমালোকৰ কাৰণে (প্ৰাপ্য)। এতেকে ইয়াৰ সোৱাদ গ্ৰহণ কৰা (এই জীৱনতেই)। আৰু অবিশ্বাসীবিলাকৰ কাৰণে নিশ্চয় ৰৈছে (দুযখৰ) জুইৰ শাস্তি।"

১৫ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতক যেতিয়া তোমালোকে দেখা পোৱা (তোমালোকক আক্ৰমণ কৰিবলৈ) যুদ্ধযাত্ৰা কৰিছে তেতিয়া সিহঁতৰ ফালে পিঠি নুঘূৰাবা (বৰং সন্মুখ সমৰত জপিয়াই পৰিবা)।

১৬ আৰু যি কোনোবাই সেইদিনা (যুদ্ধৰ চৰম ক্ষণত) সিহঁতৰ পিঠি ফিৰাব— যুদ্ধৰ কৌশল অৱলম্বন ব্যতিৰেকে, অথবা (যুদ্ধত বেচি আগবাঢ়ি গৈ থাকিলে আকৌ নিজৰ) দলত যোগ দিয়াৰ কাৰণে—(এই উদ্দেশ্য ব্যতিৰেকে কাপুৰুষৰ দৰে যি কোনোবাই পিঠি প্ৰদৰ্শন কৰিব) সি তেনেহ'লে নিশ্চয় আল্লাহৰ ক্ৰোধ অৰ্জন কৰিব, আৰু তাৰ আশ্ৰয় হ'ব জাহান্নাম আৰু সেইটো হৈছে নিকৃষ্ট গন্তব্যস্থল।

১৭ এতেকে (দৰাচলতে) তোমালোকে সিহঁতক বধ কৰা নাই, বৰং আল্লাহেই সিহঁতক বধ কৰিছে। আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! এমুঠি কঙ্কৰ শত্ৰুৰ ফালে) তুমি দলি মৰা নাছিলা যেতিয়া তুমি (কঙ্কৰ) নিক্ষেপ কৰিছিলা, বৰং (যৱনিকাৰ অন্তৰালত থাকি) আল্লাহেই নিক্ষেপ কৰিছিলে, আৰু যেন তেওঁ (শত্ৰুপক্ষৰ শক্তি ধ্বংস কৰি দি) বিশ্বাসীসকলক প্ৰদান কৰে তেওঁৰ নিজৰ পৰা (বিজয়স্বৰূপ) এক উত্তম পুৰস্কাৰ। নিসন্দেহে আল্লাহ সৰ্বশ্ৰোতা (সেইকাৰণে যুদ্ধজয়ৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ মোনাজাত তেওঁ কবুল কৰিছিলে), সৰ্বজ্ঞাতা (সেইকাৰণে শত্ৰুক ধ্বংস কৰাৰ ব্যৱস্থা তেওঁ সৃষ্টি কৰিছিলে)।

১৮ এয়ে তোমালোকৰ কাৰণে (তোমালোকৰ ধৈৰ্য আৰু কৰ্মতৎপৰতাৰ পৰিণাম)! আৰু আল্লাহ অৱশ্যেই অবিশ্বাসীবিলাকৰ চক্ৰান্ত শিথিলকাৰী।

১৯ (হে কুৰাইশ্বসকল!) তোমালোকে যেতিয়া বিজয় কামনা কৰিছিলা (যেনেকৈ মুছলিমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধযাত্ৰাৰ আগমুহূৰ্তত কা'বা শ্বৰীফত গৈ সত্যনিষ্ঠসকলৰ প্ৰতি মোৰ সাহায্য আৰু পুনৰায় যুদ্ধক্ষেত্ৰত পথভ্ৰষ্টসকলৰ ধ্বংসপ্ৰাপ্তিৰ বাবে তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনা), তেতিয়া তোমালোকৰ ওচৰত অৱশ্যে বিজয় আহিছে (কিন্তু সেই বিজয় তোমালোকৰ পৰিৱৰ্তে মুছলিমৰ পক্ষেই গৈছিল)। আৰু যদি তোমালোক (মুছলিমক আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা) বিৰত হোৱা তেন্তে সেইটো হ'ব তোমালোকৰ কাৰণে ভাল; কিন্তু যদি তোমালোকে (ৰণ কৰিবলৈ) ফিৰি আহা, আমিও ফিৰি আহিম (মুছলিমক সাহায্য কৰিবলৈ) আৰু তোমালোকৰ ফৌজ তোমালোকৰ কোনো কামত নাহিব যদিও সেইটো সংখ্যাগৰিষ্ঠ হওক লাগে। আৰু (জানা যে) আল্লাহ নিশ্চয় মুমিনসকলৰ লগতে ৰৈছে।

পৰিচ্ছেদ - ৩

২০ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছুলৰ আজ্ঞা পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ পৰা হোঁহকি নাযাবা যেতিয়া তোমালোকে শুনা (যে তেওঁ তোমালোকক লক্ষ্য কৰি কিবা কৈছে)।

২১ আৰু তোমালোক সিহঁতৰ নিচিনা (—মদীনাৰ ইহুদীবিলাকৰ নিচিনা) নহ'বা যিবিলাকে কৈছিল— "আমি শুনিলো", কিন্তু সিহঁতে (বাস্তৱিকতে) শুনা নাই (কাৰণে সিহঁতে তেওঁৰ বাণী গ্ৰহণ কৰা নাই)।

২২ সঁচাকৈয়ে আল্লাহৰ ওচৰত নিকৃষ্টতম জীৱ হৈছে— কলা (যিবিলাকে ৰছুলৰ কথা নুশুনে, আৰু) বোবা (যিবিলাকে ৰছুলৰ দলভুক্ত হ'বলৈ নকয়)— যিবিলাকে (ভাল বেয়া একোৱেই) নুবুজে।

২৩ আৰু আল্লাহে যদি সিহঁতৰ মাজত ভাল কিবা জানিলেহেঁতেন (আৰু যদি সদ্‌গুণ অকণমানো দেখিলেহেঁতেন) তেন্তে তেওঁ নিশ্চয় সিহঁতক (সদ্‌উপদেশ) শুনালেহেঁতেন। কিন্তু যদিও তেওঁ (তেওঁৰ বাণী) সিহঁতক শুনালেহেঁতেন তথাপিও সিহঁত ফিৰি গ'লহেঁতেন (ভ্ৰান্ত পথৰ পিনে), যেহেতু সিহঁত (ইছলামৰ প্ৰতি) বিমুখ।

২৪ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহৰ প্ৰতি আৰু ৰছুলৰ প্ৰতি সহাৰি দিয়া যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক আহ্বান কৰে তাতে (অৰ্থাৎ ইছলামৰ প্ৰতি) যি তোমালোকক জীৱন দান কৰে। আৰু জানা যে আল্লাহ মানুহৰ আৰু তাৰ অন্তঃকৰণৰ মাজত বিৰাজমান (অৰ্থাৎ মানুহৰ সত্তা আৰু আত্মাৰ মাজত যিমানখিনি সামীপ্য কল্পনা কৰা যায়, মানুহৰ সৈতে আল্লাহৰ নৈকট্য তাতকৈয়ো বেচি); আৰু নিসন্দেহে তেওঁ— তেওঁৰেই ওচৰত (কৰ্মফল প্ৰদানৰ কাৰণে) তোমালোকক একত্ৰিত কৰা হ'ব।

২৫ আৰু ধৰ্মভীৰুতা অৱলম্বন কৰা (ধৰ্মদ্ৰোহীতাৰ শোচনীয় পৰিণামৰ) সেইবিপদ সম্বন্ধে যিটো তোমালোকৰ মাজৰ যিবিলাক অত্যাচাৰী কেৱল সিহঁতৰ ওপৰতেই নপৰে (বৰং অত্যাচাৰীবিলাকৰ সংস্ৰৱত থকা ভাল লোকও তাতে জড়িত হৈ পৰে)। আৰু জানি ৰাখা আল্লাহ অৱশ্যে প্ৰতিফল দানত কঠোৰ।

২৬ আৰু স্মৰণ কৰা! যেতিয়া (মক্কাত অৱস্থান কালত) তোমালোক আছিলা অলপসংখ্যক (আৰু) দুনিয়াত তোমালোক দুৰ্বলৰূপে পৰিগণিত হৈছিলা, (আৰু) তোমালোকে ভয় কৰিছিলা যে মানুহে তোমালোকক থাপ মাৰি লৈ যাব, তেতিয়া তেওঁ (মদীনাত) তোমালোকক আশ্ৰয় দিলে আৰু (আনছাৰসকলৰ মাধ্যমে) তোমালোকৰ বলবৃদ্ধি কৰিলে তেওঁৰ সাহায্যৰ দ্বাৰা, আৰু তোমালোকক জীৱিকা দান কৰিলে উত্তম বিষয়বস্তুৰ পৰা, যেন তোমালোকে (আল্লাহৰ প্ৰতি) ধন্যবাদ জনাব পাৰা।

২৭ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! আল্লাহ আৰু ৰছুলৰ প্ৰতি বিশ্বাসভঙ্গ নকৰিবা আৰু তোমালোকৰ আমানতত অসঞ্জাত কৰা সম্পৰ্কেও, সেইটোও তোমালোকে জানি-শুনি (বিশ্বাসভঙ্গ কৰিবলৈ নাযাবা)।

২৮ আৰু জানি ৰাখা যে তোমালোকৰ ধন-দৌলত আৰু তোমালোকৰ সন্তান-সন্ততি প্ৰকৃততে তোমালোকৰ নিমিত্তে এক পৰীক্ষা; আৰু নিশ্চয় আল্লাহ— তেওঁৰেই ওচৰত ৰৈছে বিৰাট পুৰস্কাৰ।

পৰিচ্ছেদ - ৪

২৯ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকে যদি আল্লাহক ভয়-ভক্তি কৰা তেন্তে তেওঁ তোমালোকক দিব ফুৰকান (অৰ্থাৎ ন্যায়-অন্যায় আৰু ভাল-বেয়াৰ মাজত প্ৰভেদ কৰাৰ ক্ষমতা), আৰু তোমালোকৰ পৰা তোমালোকৰ বেয়া আঁতৰাই দিব, আৰু (ত্ৰুটি-বিচ্যুতিৰ পৰা) তোমালোকক পৰিত্ৰাণ কৰিব। আৰু আল্লাহ বিপুল কল্যাণৰ গৰাকী।

৩০ আৰু স্মৰণ কৰা! (তোমাৰ অধিকাংশ সহচৰ মদীনাত হিজৰত কৰা দেখি) যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে (আৰু গভীৰ) ষড়যন্ত্ৰ কৰিছিল যে সিহঁতে তোমাক (মক্কাতেই) আটক কৰিব, অথবা সিহঁতে তোমাক হত্যা কৰিব, অথবা সিহঁতে তোমাক (বাৰীঘৰৰ বা দেশৰ পৰা) নিৰ্বাসিত কৰিব। আৰু সিহঁতে ষড়যন্ত্ৰ কৰিছিল (আৰু সেইমতে ৰাতিত খোলা তৰোৱাল লৈ তোমাৰ ঘৰ ঘেৰাও কৰিছিল), আৰু আল্লাহেও পৰিকল্পনা কৰিছিলে (যাৰ ফলত তুমি সময় থাকোতেই আঁতৰি গৈছিলা)। আৰু পৰিকল্পনাকাৰীসকলৰ মাজত আল্লাহেই শ্ৰেষ্ঠ।

৩১ আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ ওচৰত আমাৰ বাণী পঢ়ি শুনোৱা হয় সিহঁতে কয়— "আমি ইতিমধ্যেই (এইবিলাক) শুনিছো, আমি ইচ্ছা কৰিলে ইয়াৰ নিচিনা অৱশ্যেই ক'ব পাৰিম; এইবিলাক পুৰণি কালৰ উপকথা নহয়নো কি।"

৩২ আৰু স্মৰণ কৰা! সিহঁতে (ইতিকিং কৰি) কৈছিল— "হে আল্লাহ, এই (ধৰ্মটোৱেই) যদি তোমাৰ ওচৰৰ পৰা অহা যথাৰ্থ সত্য হয় তেন্তে (সেইটো প্ৰত্যাখ্যানৰ ফলস্বৰূপে) আমাৰ ওপৰত আকাশৰ পৰা শিল (বা শিলা-বৃষ্টি) বৰ্ষণ কৰা, নাইবা আমাৰ প্ৰতি মৰ্মন্তুদ শাস্তি লৈ আহাঁ।"

৩৩ আৰু আল্লাহে সিহঁতক সেইক্ষণলৈকে শাস্তি নিদিব যেতিয়ালৈকে তুমি সিহঁতৰ মাজত ৰৈছা। আৰু আল্লাহ এনে নহয় যে তেওঁ সিহঁতৰ শাস্তিদাতা হ'ব যেতিয়া সিহঁতে ক্ষমাপ্ৰাৰ্থনা কৰে (আৰু নিজকে সংশোধন কৰি লয়)।

৩৪ আৰু কি (অজুহাত) সিহঁতৰ থাকিব পাৰে যে আল্লাহে সিহঁতক শাস্তি নিদিব যেতিয়া সিহঁতে (লোকক) পৱিত্ৰ মছজিদৰ (অৰ্থাৎ কা'বাৰ) পৰা বাধা দিয়ে (সেইঠাইতে আল্লাহৰ উপাসনা কৰিবলৈ যোৱাত) অথচ সিহঁত ইয়াৰ ৰখীয়া হ'ব নোৱাৰে (কিয়নো এক আল্লাহৰ উপাসনাৰ কাৰণে প্ৰতিষ্ঠিত কা'বা গৃহত সিহঁতে মূৰ্তি বহুৱাই কলুষিত কৰিছে)। ইয়াৰ (সুযোগ্য) তত্ত্বাৱধায়ক হৈছে কেৱল মুত্তকীসকলেই, কিন্তু সিহঁতৰ সৰহভাগেই নাজানে (যে ইয়াৰ তত্ত্বাৱধানৰ ভাৰ অতি শীঘ্ৰেই মুছলিমৰ হাতত গুচি যাব)।

৩৫ আৰু (পৱিত্ৰ) গৃহৰ ওচৰত সিহঁতৰ নামায (হৈছে) কেৱল সুহুৰি মৰা আৰু চাপৰি বজোৱাৰ বাহিৰে আন একোৱেই নহয়! গতিকে (সিহঁতক ন্যায্যভাৱেই কোৱা হয়—) "শাস্তিৰ সোৱাদ গ্ৰহণ কৰা যেহেতু তোমালোকে (আল্লাহত) অবিশ্বাস পোষণ কৰিছিলা।"

৩৬ নিসন্দেহে যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতে নিজৰ ধন-সম্পত্তি খৰচ কৰে আল্লাহৰ পথৰ পৰা (বিভিন্ন পন্থায় মানুহক) বাধা দিয়াৰ কাৰণে। সিহঁতে এইটো খৰচ কৰিবই (সিহঁতৰ কুঅভিসন্ধি চৰিতাৰ্থ কৰাৰ উদ্দেশ্যে), শেহত (নিষ্ফল হোৱা হেতু) এইটো হ'ব সিহঁতৰ বাবে অনুতাপৰ কাৰণহে, তাৰ পিচত সিহঁতক পৰাজিত কৰা হ'ব। আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতক জাহান্নামৰ ফালে একত্ৰিত কৰা হ'ব—

৩৭ যাতে আল্লাহে পৃথক কৰিব পাৰে বেয়াক ভালৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ কিছুমানৰ বেয়াক তেওঁ স্থাপন কৰিব আন কিছুমানৰ ওপৰত, তাৰ পাচত সিহঁতৰ আটাইবিলাকক তেওঁ স্তূপীকৃত কৰিব আৰু তাক পেলাব জাহান্নামত। সিহঁত নিজেই হৈছে (শেষকালত) ক্ষতিগ্ৰস্ত।

পৰিচ্ছেদ - ৫

৩৮ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতক কোৱা— যদি সিহঁতে (বদৰৰ যুদ্ধৰ পাচত পুনৰায় অস্ত্ৰ ধাৰণৰ পৰা) নিবৃত্ত হয় তেন্তে (অতীতত) যি গ'ত হৈ গৈছে সেইটো সিহঁতক ক্ষমা কৰা হ'ব; আৰু যদি সিহঁত ফিৰি যায় (পুৰণি দুষ্কৃতিত) তেন্তে পূৰ্বৱৰ্তীসকলৰ ঘটনাৱলী ইতিপূৰ্বেই ঘটি গৈছে (আৰু আকৌ ইয়াৰ পুনৰাবৃত্তি হৈ থাকিব)।

৩৯ আৰু তোমালোকে সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰি থাকিবা যেতিয়ালৈকে (ধৰ্মৰ নামত) উৎপীড়ন নাথাকে, আৰু ধৰ্মতো সামগ্ৰিকভাৱে আল্লাহৰ

কাৰণেই প্ৰতিষ্ঠিত (গতিকে ধৰ্মৰ পাণ্ডাসকলে জোৰকৈ কাৰোবাৰ ওপৰত কোনো ধৰ্মমত চপাই দিব নোৱাৰে)। এতেকে যদি সিহঁত (বিশ্বাসীসকলৰ প্ৰতি অত্যাচাৰ কৰাৰ পৰা) বিৰত হয় তেন্তে সিহঁতে যি কৰে আল্লাহ নিশ্চয় তাৰ দৰ্শক (ফলত আল্লাহেই সিহঁতৰ খবৰদাৰি কৰিব)।

৪০ কিন্তু যদি সিহঁত ফিৰি যায় (আকৌ তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে শত্ৰুতা কৰিবলৈ) তেন্তে জানি ৰাখা যে আল্লাহ নিশ্চয়ে তোমালোকৰ অভিভাৱক,— কিমান যে উত্তম অভিভাৱক আৰু উত্তম সাহায্যকাৰী!

১০ম পাৰা

৪১ আৰু জানি ৰাখা— যি কিবা (ধনসম্পদ) তোমালোকে যুদ্ধক্ষেত্ৰত লাভ কৰা তাৰ পঞ্চমাংশ তেনেহ’লে আল্লাহৰ কাৰণে (যিখিনি আকৌ পাঁচ দফাত বিতৰণ কৰিব লাগিব) যেনে— (১) ৰছুলৰ নিমিত্তে, আৰু (২) (মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ দুখীয়া) আত্মীয়-স্বজনৰ কাৰণে, আৰু (৩) এতীমসকলৰ, আৰু (৪) নিঃকিনসকলৰ, আৰু (৫) পথিকসকলৰ নিমিত্তে (আৰু বাকী চাৰি-পঞ্চমাংশ চৰকাৰী তহবিলত জমা হৈ জনসাধাৰণৰ কল্যাণত আৰু প্ৰতিৰক্ষাখাতত খৰচ হৈ থাকিব) যদিহে তোমালোকে বিশ্বাস কৰা আল্লাহত আৰু তাত যি আমাৰ বান্দাৰ (—মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ) ওচৰত আমি অৱতাৰণ কৰিছো সেই ফুৰকানৰ (অৰ্থাৎ ন্যায়-অন্যায় আৰু সত্য-অসত্যৰ মাজত মীমাংসা কৰাৰ) দিনত যিদিনা (বদৰৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত) দুয়োদল মুখামুখী হৈছিলা। আৰু আল্লাহ সকলো বিষয়ৰ ওপৰত সৰ্বশক্তিমান।

৪২ স্মৰণ কৰা! তোমালোক (—মুছলিমসকল) আছিলা উপত্যকাৰ ওচৰ প্ৰান্তত (অৰ্থাৎ মদীনাৰ ওচৰৰ ফালে) আৰু সিহঁত (—কুৰাইশ্বহঁত) উপত্যকাৰ দূৰৈৰ প্ৰান্তত, আৰু (বেহা-বেহানি লৈ মক্কাৰ পথত গমনকাৰী) কাফেলা আছিল তোমালোকৰ পৰা নামনিত। আৰু যদি তোমালোকে (কুৰাইশ্ববিলাকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰাৰ কাৰণে) পৰস্পৰৰ মাজত কোনো বন্দোবস্ত কৰি থাকিলোহেঁতেন তেন্তে (তোমালোকৰ দুৰ্বলতা হেতু) এই সিদ্ধান্তত তোমালোকে মতভেদ কৰিলাহেঁতেন; তথাপি কিন্তু (এই মোকাবিলা সংঘটিত হ’ল) যেন আল্লাহে বিষয় এটা (অৰ্থাৎ এই অসমঞ্জস সংঘৰ্ষখন) ঘটাব পাৰে, যিটো (ক’বলৈ গ’লে) ঘঠিয়েই গৈছে (যিহেতু এই ধৰনৰ এখন সংঘৰ্ষৰ প্ৰয়োজন আছিল), যাতে যিবিলাক ধ্বংস হোৱাৰ যোগ্য সিহঁত ধ্বংস হ’ব পাৰে (সত্যাসত্য) স্পষ্ট প্ৰমাণৰ ফলত, আৰু যিসকল বাচিব লাগে সেইসকল বাচিব পাৰে (সঁচা-মিছা) স্পষ্ট প্ৰমাণৰ ফলত। আৰু নিসন্দেহে আল্লাহ অৱশ্যেই সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা (সেইকাৰণে তেওঁ শত্ৰু-মিত্ৰ উভয় পক্ষৰেই প্ৰাৰ্থনা শুনিছিলে আৰু ইয়াৰ সমুচিত ব্যৱস্থা লৈছিলে)।

৪৩ স্মৰণ কৰা (হে মুহাম্মদ-ছাঃ)! আল্লাহে তোমাৰ ওচৰত সিহঁতক দেখুৱাইছিলে তোমাৰ সপোনত অলপ সংখ্যক (গতিকে গণনাত সিহঁত গৰিষ্ঠ হ’লেও গুণৰ দিশত মুষ্টিমেয়)। আৰু তেওঁ যদি তোমাৰ ওচৰত সিহঁতক দেখুৱালেহেঁতেন বহুসংখ্যক তেন্তে তোমালোক অৱশ্যেই দুৰ্বলচিত্ত হৈ পৰিলাহেঁতেন, আৰু (যুদ্ধ কৰা-নকৰাৰ) বিষয়টো সম্বন্ধে তোমালোকে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিলাহেঁতেন; কিন্তু আল্লাহে (তোমালোকক) ৰক্ষা কৰিছিলে (গতিকে তোমালোকে একেমতেৰে যুদ্ধত যোগদানৰ সিদ্ধান্ত ল’ব পাৰিছিলা)। বাস্তৱতে তেওঁ বিশেষভাৱে অবহিত (লোকৰ) বুকুৰ ভিতৰত যি মনোবৃত্তি ৰৈছে সেইসম্বন্ধেও।

৪৪ আৰু স্মৰণ কৰা! তেওঁ তোমালোকৰ ওচৰতো সিহঁতক দেখুৱাইছিলে— যেতিয়া তোমালোকে (সিহঁতৰ) মুখামুখি হৈছিলা— তোমালোকৰ চকুত অলপসংখ্যক (যাতে সিহঁতৰ সংখ্যাধিক্য দেখি তোমালোক ভীতি-বিহ্বল হৈ নপৰা), আৰু তেওঁ তোমালোকক কৰিছিলে অল্পসংখ্যক সিহঁতৰ চকুত (যাতে সিহঁতে সংঘৰ্ষটোক লঘুভাৱে গ্ৰহণ কৰে, যদিও বাস্তৱতে তোমালোকৰ সংখ্যা আছিল ৩১৩ আৰু সিহঁতৰ এহেজাৰ), এইকাৰণে যাতে আল্লাহে বিষয় এটা ঘটাব পাৰে যিটো ঘটিয়েই গৈছে। আৰু আল্লাহৰ ওচৰতেই সকলো বিষয় (চূড়ান্ত নিষ্পত্তিৰ কাৰণে) ফিৰাই অনা হয়।

পৰিচ্ছেদ - ৬

৪৫ হেৰা যিসকলে ঈমান আনিছা! তোমালোকে যেতিয়া কোনো সৈন্যদলৰ সন্মুখীন হোৱা তেতিয়া দৃঢ়সংকল্প হ’বা, আৰু আল্লাহকে বেচিকৈ স্মৰণ কৰিবা যাতে তোমালোক সফলকাম হোৱা।

৪৬ আৰু আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছুলক মানি চলা, আৰু (নিজৰ মাজত) বিবাদ নকৰিবা পাচত তোমালোক দুৰ্বলচিত্ত হৈ যোৱা, আৰু তোমালোকৰ বায়ুপ্ৰবাহ গুচি যায় (অৰ্থাৎ অনুকুল বায়ুপ্ৰবাহ তথা শক্তি-সামৰ্থ্য বিলুপ্ত হৈ যায়), আৰু (কৰ্মক্ষেত্ৰত) অধ্যৱসায় অৱলম্বন কৰা। আল্লাহ দৰাচলতে অধ্যৱসায়ীসকলৰ সৈতে ৰৈছে।

৪৭ আৰু তোমালোক সিহঁতৰ নিচিনা নহ’বা যিবিলাকে (মক্কাত অৱস্থিত) সিহঁতৰ ঘৰ-বাৰীৰ পৰা ওলাই আহিছিল (মদীনাত মুছলিমক আক্ৰমণ কৰিবলৈ, ঢাক-ঢোল পিটি) গৰ্বভাৱত আৰু মানুহক দেখুৱাবলৈ, যি (আচৰণে মানুহক) বাধা দিয়ে আল্লাহৰ পথৰ পৰা। আৰু সিহঁতে যি কৰে আল্লাহে সিবিলাক আগুৰি ধৰে।

৪৮ আৰু স্মৰণ কৰা! (চুৰাকা-ইব্‌নে-মালিক নামৰ) চয়তানটোৱে সিহঁতৰ (এই ধৰনৰ) কাৰ্যাৱলী সিহঁতৰ ওচৰত শোভনীয় কৰিছিল আৰু কৈছিল— “আজিৰ দিনটোত মানুহৰ মাজৰ কোনোৱেই তোমালোকৰ ওপৰত বিজয়ী হ’ব নোৱাৰিব, আৰু নিসন্দেহে মইতো ৰৈছো তোমালোকৰ সাহায্যকাৰী।” কিন্তু তাৰ পাচত যেতিয়া দুয়ো সৈন্যদলে (যুদ্ধক্ষেত্ৰত) দেখাদেখি হ’ল, সি তাৰ গেৰোৱাৰ ওপৰত হোঁহকি গ’ল (অৰ্থাৎ সি তৎক্ষণাত বাগি মাৰিলে) আৰু ক’লে— “মই অৱশ্যে তোমালোকৰ পৰা বিদায়, মই নিশ্চয় দেখা পাইছো (যুদ্ধৰ পৰিণতি) যি তোমালোকে দেখি পোৱা নাই; মই নিশ্চয় আল্লাহক ভয় কৰো; আৰু আল্লাহ প্ৰতিফল দানত অতি কঠোৰ।

পৰিচ্ছেদ - ৭

৪৯ স্মৰণ কৰা! কপটবিলাকে আৰু যিবিলাকৰ অন্তৰত ব্যাধি ৰৈছে সিহঁতে (মুছলিমৰ প্ৰতি কটুক্তি কৰি) কয়— "সিহঁতৰ ধৰ্মই সিহঁতক বিভ্ৰান্ত কৰিছে (যাৰ কাৰণে সিহঁতে ইমান দুৰ্ভোগ ভুগিছে)।" বস্তুতঃ যি কোনোবাই আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, তেন্তে নিসন্দেহে আল্লাহ মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী (কাৰণ তাকেই আল্লাহে বিজয় মাল্যৰে ভূষিত কৰিব)।

৫০ আৰু যদি তুমি দেখা পালাহেঁতেন (সেই ভীষণ যন্ত্ৰণা—) যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতক যেতিয়া প্ৰাণ হৰণ কৰা হয় তেতিয়া ফিৰিশ্বতাসকলে আঘাত কৰিছে সিহঁতৰ মুখত আৰু সিহঁতৰ পিঠিত, আৰু (লগতে কৈছে)— "পোড়াৰ যন্ত্ৰণা আস্বাদ কৰা!

৫১ "এই (দাৰুণ শাস্তি) ইয়াৰ কাৰণে যিটো (দুষ্কৰ্ম কৰিবলৈ) তোমালোকৰ হাত আগুৱাই দিছিল, আৰু আল্লাহে কেতিয়াও (তেওঁৰ) বান্দাবিলাকৰ প্ৰতি অত্যাচাৰী নহয়।"

৫২ (এয়ে হৈছে) ফিৰআউনৰ সাঙ্গোপাঙ্গৰ অৱস্থাৰ নিচিনা (যিবিলাক গোটেইবোৰ বুৰি মৰিছিল) আৰু যিবিলাক সিহঁতৰ পূৰ্বৱৰ্তী আছিল (আৰু যিবিলাকৰ ওপৰত নামি আহিছিল আল্লাহৰ কঠোৰ শাস্তি)। সিহঁতে আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহ প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিলে, সেইকাৰণে আল্লাহে সিহঁতক ধৰিলে সিহঁতৰ পাপৰ কাৰণে। নিশ্চয় আল্লাহ অসীম ক্ষমতাশালী, প্ৰতিফল দানত অতি কঠোৰ।

৫৩ এইটো এই কাৰণেই যে আল্লাহে (অহেতুক তেওঁৰ) অনুগ্ৰহ পৰিবৰ্তনকাৰী নহয় যিটো কোনো জাতিৰ প্ৰতি তেওঁ অৰ্পণ কৰিছে, যেতিয়ালৈকে সিহঁতে নিজে (অন্যায়াচৰণৰ দ্বাৰা) সেইবোৰ বদলাই নেপেলায়। আৰু আল্লাহ প্ৰকৃততে সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা (গতিকে শত্ৰুপক্ষৰ পৰা তেওঁৰ অনুগ্ৰহ ভালকৈ দেখি-শুনিয়েই তেওঁ উঠাই নিয়ে)।

৫৪ (সিহঁতৰ অৱস্থা হৈছে) ফিৰআউনৰগোষ্ঠীৰ অৱস্থাৰ নিচিনা আৰু যিসকল সিহঁতৰ পূৰ্বৱৰ্তী আছিল। সিহঁতে নিজ প্ৰভুৰ বাণীসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰিছিল, গতিকে সিহঁতৰ পাপৰ কাৰণে আমি সিহঁতক ধ্বংস কৰিছিলো, আৰু ফিৰআউনৰ সাঙ্গোপাঙ্গক আমি ডুবাই দিছিলো; আৰু সিহঁত সকলোৱেই আছিল অত্যাচাৰী (আৰু হে মুহাম্মদ-ছাঃ! তোমাৰ বিৰুদ্ধাচাৰীবিলাকৰ দশাও তেনেকুৱাই হ'ব)।

৫৫ বাস্তৱতে আল্লাহৰ ওচৰত নিকৃষ্টতম জীৱ হৈছে সিহঁত যিবিলাকে (কলা, বোবা আৰু অবুজ হোৱাৰ ফলত) অবিশ্বাস পোষণ কৰে, গতিকে সিহঁতে ঈমান নানে।

৫৬ ইহঁতৰ মাজত (বনি-কুৰাইযাৰ নিচিনা) যিবিলাকৰ সৈতে তুমি (সহাৱস্থানৰ) চুক্তি সম্পাদন কৰা,— তাৰ পাচত সিহঁতে নিজৰ চুক্তি বাৰে বাৰে ভঙ্গ কৰে (তথাপি তুমি সিহঁতৰ সৈতে নতুন কৰি চুক্তি সম্পাদন কৰিছা),— আৰু সিহঁতে (মানুহৰ সৈতে ওৱাদাৰ তোৱাক্কা নকৰাৰ দৰে আল্লাহৰ প্ৰতিও) ভয়ভক্তি নকৰে।

৫৭ গতিকে (চুক্তিভঙ্গ অৱস্থাত) যুদ্ধৰ মাজত যদি তোমালোকে সিহঁতক কৰায়ত্ত কৰা তেন্তে (সিহঁতক এনেকুৱা কঠোৰ শাস্তি দিয়া যাতে) যিবিলাকে সিহঁতৰ পশ্চাদানুসৰণ কৰে সেইবিলাককো সিহঁতৰ দ্বাৰা বিধস্ত কৰা হয়, যেন (পূৰ্বৱৰ্তীবিলাকৰ পৰিণাম দেখি) সিহঁতে সৰ্তকতা অৱলম্বন কৰে।

৫৮ আৰু যদি তুমি কোনো দলৰ পৰা বিশ্বাসঘাতকতাৰ আশঙ্কা কৰা তেন্তে দলিয়াই দিয়া সিহঁতৰ ফালে (সিহঁতৰ মৈত্ৰী চুক্তি যি সিহঁতে নিজেই ভঙ্গ কৰিছে) সমান সমানভাৱে (যাতে সিহঁতৰ আক্ৰমণৰ উপযুক্ত প্ৰত্যুত্তৰ তোমালোকেও দিব পাৰা)। নিসন্দেহে আল্লাহে বিশ্বাসঘাতকবিলাকক ভাল নাপায়।

পৰিচ্ছেদ - ৮

৫৯ আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে (আৰু মুছলিমৰ দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লৈ আক্ৰমণ চলাবলৈ তৎপৰ হৈ থাকে) সিহঁতে যেন নাভাবে যে সিহঁত (আল্লাহৰ উদ্দেশ্যে) দেও দি যাব পাৰিব। নিশ্চয় সিহঁতে (দুষ্কৃতিৰ পৰিণামৰ পৰা) পৰিত্ৰাণ নাপাব।

৬০ আৰু (যিহেতু সবলৰ পক্ষেই শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ প্ৰয়াস সম্ভৱপৰ, সেইহেতু) তোমালোকে সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে প্ৰস্তুত ৰাখিবা যিকিবাত তোমালোকে সমৰ্থ হোৱা— (যেনে, সেনা বাহিনীৰ) শৌৰ্য-বীৰ্যত, আৰু হৃষ্ট-পুষ্ট ঘোড়াবিলাকত,— তাৰ দ্বাৰা (অৰ্থাৎ প্ৰতিৰক্ষাৰ প্ৰস্তুতি চলাই) ভীত-সন্ত্ৰস্ত ৰাখিবা আল্লাহৰ শত্ৰুবিলাকক তথা তোমালোকৰ শত্ৰুবিলাকক, আৰু সিহঁতৰ বাহিৰে আন সকলকো (যিবিলাকে তোমোলোকৰ বিৰুদ্ধে শত্ৰুক ইন্ধন যোগায়); সিহঁতক তোমালোকে নাজানা, (কিন্তু) আল্লাহে সিহঁতক জানে (গতিকে তেনে সাজু থাকিলেহে তোমালোকৰ জনা-অজানা সকলো শত্ৰুৱে হাত কোঁচাই নিব)। আৰু (শান্তি ৰক্ষাৰ খাতত) যিকিবা তোমালোকে আল্লাহৰ পথত খৰচ কৰিবা সেইটো তোমালোকক পুৰাপুৰি প্ৰতিদান দিয়া হব, তেতিয়া তোমালোক অত্যাচাৰিত নহ'বা।

৬১ আৰু যদি সিহঁতে শান্তিৰ পিনে ঢাল লয় তেন্তে তুমিও ইহঁতৰ ফালে ঢাল খাবা, আৰু (যুদ্ধৰ সময়ত শত্ৰুৰ শান্তি প্ৰস্তাৱৰ মাজত বিশ্বাসঘাতকতাৰ কিছু সুৰুঙ্গা ৰৈ যায়, গতিকে সকলো অৱস্থাতে) আল্লাহৰ প্ৰতি নিৰ্ভৰ কৰা। প্ৰকৃততে তেৱেঁই সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা (কাজেই তেওঁ তোমালোকৰ অভাৱ-অভিযোগ শুনে আৰু মনোবাঞ্ছা পূৰণ কৰে)।

৬২ আৰু যদি সিহঁতে বিচাৰে যে (শান্তি প্ৰস্তাৱৰ আঁৰত) সিহঁতে তোমাক ফাঁকি দিব, তেন্তে নিসন্দেহে আল্লাহেই তোমাৰ কাৰণে যথেষ্ট (আৰু

ফাঁকিবাজিৰ দ্বাৰা সিহঁতে তোমাক ফান্দত পেলাব নোৱাৰিব)। তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমাক বলীয়ান কৰে তেওঁৰ সহায়তাৰ দ্বাৰা আৰু মুমিনসকলৰ দ্বাৰা (যিসকলে সিহঁতৰ চেষ্টা ব্যৰ্থ কৰি দিব)।

৬৩ আৰু তেওঁলোকৰ (—মুমিনসকলৰ, পৰস্পৰৰ) হৃদয়ৰ মাজত তেওঁ প্ৰীতি স্থাপন কৰিছে। তুমি যদি পৃথিৱীত যি (সম্পদ) আছে তাৰ সকলোখিনিয়েই খৰচ কৰিলাহেঁতেন তথাপি তুমি সিহঁতৰ হৃদয়ৰ মাজৰ সম্প্ৰীতি স্থাপন কৰিব নোৱাৰিলাহেঁতেন, কিন্তু (ইছলামৰ জৰিয়তে) আল্লাহে এওঁলোকৰ মাজত প্ৰীতি স্থাপন কৰিছে (সেইকাৰণে তোমাৰ মাজত ইছলামৰ যি প্ৰেম-প্ৰীতি-ভ্ৰাতৃত্বৰ নিদৰ্শন আল্লাহে স্থাপন কৰিছে তাৰ দ্বাৰাই তুমি এই যুদ্ধোন্মাদ জাতিক এক কৰিছা)! নিসন্দেহে তেওঁ মহাশক্তিশালী, পৰমজ্ঞানী।

৬৪ হে প্ৰিয় নবী! আল্লাহেই তোমাৰ কাৰণে যথেষ্ট আৰু মুমিনসকলৰ মাজৰ যিসকলে (নানান আপদ-বিপদ থকা সত্ত্বেও) তোমাক অনুসৰণ কৰে (তেওঁলোকৰ কাৰণেও)।

পৰিচ্ছেদ – ৯

৬৫ হে প্ৰিয় নবী! মুমিনসকলক যুদ্ধৰ কাৰণে উৎসাহিত কৰা (কিয়নো ইছলামৰ মূলোচ্ছেদ কৰাৰ কাৰণে আৰববাসীয়ে আক্ৰমণ চলাইছে, এনে ক্ষেত্ৰত মুছলিমৰ বাবে যুদ্ধত আগ বঢ়াৰ বাহিৰে গত্যন্তৰ নাই)। যদি তোমালোকৰ মাজত কুৰিজন ধৈৰ্যশীল (যোদ্ধা) থাকে তেন্তে তেওঁলোকে (দশগুণ তথা) দুশজনক পৰাজিত কৰিব, আৰু যদি তোমালোকৰ মাজত এশজন (বীৰ যোদ্ধা) থাকে তেন্তে তেওঁলোকে পৰাজিত কৰিব যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে সিহঁতৰ এহেজাৰ জনক, যেহেতু সিহঁত হৈছে (এনে) এটি সম্প্ৰদায় যিবিলাকে (প্ৰাণৱন্ত ধৰ্মৰ প্ৰচণ্ড গতিবেগ) নুবুজে (আৰু মুছলিমৰ এই অবিশ্বাস্য সাফল্য বদৰত আৰু পৰৱৰ্তীকালত প্ৰমাণিত হ'ব ধৰিছে)।

৬৬ সম্প্ৰতি আল্লাহে তোমালোকৰ বোজা লাঘৱ কৰিছে, যিহেতু তেওঁ জানে যে তোমালোকৰ মাজত দুৰ্বলতা আছে (কিয়নো বৰ্তমান সময়ত ল'ৰা-বুঢ়া, ৰুগীয়া-নৰিয়া সকলোৱেই উপযুক্ত সাজ-সৰঞ্জাম অবিহনেই আত্মৰক্ষাৰ বাবে যুদ্ধত নামিবলৈ বাধ্য হৈছা)। সেই কাৰণে যদি তোমালোকৰ মাজত এশজন ধৈৰ্যশীল (যোদ্ধা) থাকে তেন্তে তেওঁলোকে (শত্ৰুৰ দুগুণ বা) দুশজনক পৰাজিত কৰিব, আৰু যদি তোমালোকৰ মাজত (আত্মবিশ্বাসী) এহেজাৰজন থাকে তেন্তে তেওঁলোকে আল্লাহৰ অনুমতিক্ৰমে দুই হেজাৰজনক পৰাজিত কৰিব (যিটো তোমালোকে ইতিপূৰ্বে বদৰৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত দেখাব পাৰিছিলা)। আৰু আল্লাহ ধৈৰ্যশীলসকলৰ লগতে ৰৈছে।

৬৭ এজন নবীৰ পক্ষে সংগত নহয় যে তেওঁৰ কাৰণে বন্দীবিলাকক ৰখা হওক যেতিয়ালৈকে নেকি তেওঁ দেশত জয়লাভ কৰিছে (আৰু শত্ৰুসৈন্যক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছে)। তোমালোকে (অৰ্থাৎ তোমালোকৰ কিছু লোকে) বিচাৰিছা পাৰ্থিৱ সম্পদ (যেনে কুৰাইশ্ব ব্যৱসায়ী কাফেলাৰ বাণিজ্যসম্ভাৰ), অথচ আল্লাহে (তোমালোকৰ কাৰণে) বিচাৰিছে পৰলোক, আৰু আল্লাহ মহাশক্তিশালী, পৰম জ্ঞানী।

৬৮ যদি (কুৰাইশ্বৰ সৈতে তোমালোকৰ জিহাদ কৰাৰ) লিখন আল্লাহৰ পৰা নিৰ্ধাৰিত হৈ নাথাকিলেহেঁতেন তেন্তে তোমালোকে যি গ্ৰহণ কৰিব গৈছিলা (অৰ্থাৎ কুৰাইশ্বৰ মূল আক্ৰমণ প্ৰতিহত নকৰাকৈয়ে বণিক কাফেলাক আক্ৰমণ কৰিব বিচাৰিছিলা) সেইকাৰণে তোমালোকৰ ওপৰত পৰিলহেঁতেন এক বিৰাট শাস্তি (এনেকি তোমালোকৰ অস্তিত্বই বিপন্ন হ'লহেঁতেন)।

৬৯ এতেকে ভোগ কৰা যিবিলাক বৈধ পবিত্ৰ দ্ৰব্য তোমালোকে (শত্ৰুবাহিনীৰ পৰা) যুদ্ধক্ষেত্ৰত সংগ্ৰহ কৰিছা, আৰু আল্লাহকে ভয়-ভক্তি কৰা (অৰ্থাৎ তেওঁৰ বিধানমতে যুদ্ধলব্ধ বস্তু ভাগা-ভাগি কৰা)। নিসন্দেহে আল্লাহ (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

পৰিচ্ছেদ – ১০

৭০ হে প্ৰিয় নবী! বন্দীবিলাকৰ যিসকল তোমালোকৰ হাতত আছে সিহঁতক কোৱা— "আল্লাহে যদি তোমালোকৰ হৃদয়ত ভাল কিবা (আছে বুলি) জানিব পাৰে (অৰ্থাৎ তোমালোকৰ অন্তৰত যদি ইছলাম কবুল কৰাৰ বাসনা উদয় হয়) তেন্তে তেওঁ তোমালোকৰ পৰা (যুদ্ধক্ষেত্ৰত সংগ্ৰহ কৰা বস্তু) যি নিয়া হৈছিল তাতকৈয়ো ভাল কিবা (উপহাৰ) তোমালোকক দান কৰিব, আৰু (ইছলামৰ শত্ৰুৰূপে কৰা অপৰাধৰ পৰা) তেওঁ তোমালোকক পৰিত্ৰাণ কৰিব। আৰু আল্লাহ (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।"

৭১ কিন্তু যদি সিহঁতে (তোমাৰ হাতৰ পৰা মুক্তি পালেই) তোমাৰ প্ৰতি বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে (ইয়াত হতাশ নহ'বা, কিয়নো) ইয়াৰ আগতেও সিহঁতে অৱশ্যেই আল্লাহৰ প্ৰতি বিশ্বাসভঙ্গ কৰিছিল, গতিকে তেওঁ (তোমাক) কৰ্তৃত্ব দিছিলে সিহঁতৰ অনেকৰ ওপৰত (ফলত সিহঁত তোমাৰ হাতত পৰাজিত হৈছিল আৰু অনেকেই বন্দী হৈছিল)। আৰু আল্লাহ সৰ্বজ্ঞাতা, পৰমজ্ঞানী।

৭২ নিসন্দেহে যিসকলে ঈমান আনিছে আৰু হিজৰত কৰিছে আৰু নিজৰ ধনদৌলত আৰু আপোন জান-প্ৰাণ দি আল্লাহৰ পথত সংগ্ৰাম কৰিছে, আৰু (মদীনাৰ সেই আনছাৰসকল) যিসকলে (মুহাজিৰসকলক) আশ্ৰয় দান কৰিছে, আৰু (ধনবল-জনবল-মনোবল দি) সাহায্য কৰিছে— এওঁলোকেই হৈছে পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ বন্ধু। আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে, অথচ গৃহত্যাগ কৰা নাই; তেওঁলোকৰ অভিভাৱকত্ব কোনোভাৱেই তোমালোকৰ দায়িত্ব নহয় যেতিয়ালৈকেনা তেওঁলোকেও হিজৰত কৰে। কিন্তু যদি তেওঁলোকে তোমালোকৰ ওচৰত ধৰ্মৰ বিষয়ত সহায় বিচাৰে তেন্তে (তেওঁলোকক) সাহায্য কৰাটো তোমালোকৰ কৰ্তব্য, অৱশ্যে সেই সম্প্ৰদায়ৰ (বা ৰাজ্যৰ) বিৰুদ্ধে নহয় যিসকলৰ মাজত আৰু তোমালোকৰ মাজত (আভ্যন্তৰীণ বিষয়ত হস্তক্ষেপ নকৰাৰ) চুক্তি ৰৈছে। আৰু তোমালোকে যি কৰা আল্লাহ তাৰ সম্যক দ্ৰষ্টা।

৭৩ আৰু যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰে— সিহঁতৰ কোনোবাই আন কোনোবাৰ বন্ধু। (যিহেতু চোৰে চোৰে ভাই-ককাই, সেইকাৰণে সৎলোকৰ

পক্ষে সৎসঙ্গ কামনা কৰা আৰু এজনে আনজনৰ সাহায্য-সহায়তা কৰা বৰ বেচি প্ৰয়োজন, গতিকে) যদি তোমালোকে এইটো নকৰা (আৰু সাহায্য-সহায়তা কৰিবলৈ আগবাঢ়ি নাহা) তেন্তে দেশত (অসৎ লোকৰ কাৰ্যকলাপ বৃদ্ধি পাব আৰু তাৰ ফলত) অনাচাৰ আৰু মহা বিপৰ্যয় সৃষ্টি হ’ব।

৭৪ আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে আৰু হিজৰত কৰিছে আৰু আল্লাহৰ পথত জিহাদ কৰিছে, আৰু যিসকলে আশ্ৰয় দিছে আৰু সাহায্য কৰিছে, এওঁলোক নিজেই হৈছে প্ৰকৃত মুমিন। এওঁলোকৰ কাৰণেই ৰৈছে (ভুল-ভ্ৰান্তিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণ আৰু মহৎ জীৱিকা।

৭৫ আৰু যিসকলে পাচত ঈমান আনিছে আৰু হিজৰত কৰিছে আৰু তোমালোকৰ লগ লাগি সংগ্ৰাম কৰিছে, সেইসকলো তোমালোকৰ মাজৰ (আৰু ইছলামৰ ভ্ৰাতৃবন্ধনত এওঁলোকো ঘনিষ্ঠভাৱে আৱদ্ধ)। আৰু ৰক্তসম্পৰ্কৰ লোকসকল— সেইসকল আল্লাহৰ বিধানত পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ অধিকতৰ নিকটাত্মীয় (কাৰণ মুহাজিৰ আৰু আনছাৰৰ মাজত ধন-সম্পদৰ বণ্টনত যি ধৰ্ম-ভ্ৰাতৃত্বৰ সম্পৰ্ক প্ৰতিষ্ঠিত হৈছিল সেইটো কিন্তু উত্তৰাধিকাৰী সম্পৰ্কৰ সমতুল্য নহয়)। নিসন্দেহে আল্লাহ সকলো বিষয়ে সৰ্বজ্ঞাতা (সেইকাৰণে ৰক্তসম্পৰ্কৰ আত্মীয়ক ধৰ্মীয় ভাতৃৰ ওপৰতে তেওঁ স্থান দিছে)।

* * * * * * * * * * * *